Мово! Пресвята Богородице мого народу! З чорнозему, рясту, любистку, м'яти, євшан-зілля, з роси, з дніпровської води, від зорі і місяця народжена!

Мово! Мудра Берегине, що не давала погаснути зеленому вогнищу роду нашого і тримала народ на небесному олімпі волелюбності, слави і гордого духу.

Мово! Велична молитво наша у своїй нероздільній трійці, що єси Ти і Бог – Любов, і Бог-Віра, і Бог-Надія. То ж стояла Ти на чатах коло вівтаря нашого національного храму й не впускала туди злого духа виродження, злого духа скверноти, злого духа ганьби! І висвячувала душі козацького роду спасенними молитвами й небесним вогнем очищення, святими водами Божого річища, щоб не змалів і не перевівся народ той. І множила край веселий, святоруський і люд хрещений талантами, невмирущим вогнем пісень і наповнювала душі Божим сяйвом золотисто-небесним, бо то кольори духовності і Божого знамення.

Мово моя! Звонкова кринице на середохресній дорозі нашої долі. Твої джерела б'ють десь від магми, тому й вогненна така. То ж зцілювала ти втомлених духом, давала силу, здоров'я, довгий вік і навіть безсмертя тим, що пили Тебе, цілющу джерелицю, і невмирущими ставали ті, що молилися на дароване Тобою Слово. Бо "Споконвіку було Слово. І Слово було у Бога. І Слово було Бог".

Мово наша! Пречиста незаймана Діво! Яничарами в степах впіймана, на курному шляху зґвалтована, в дикий кривавий ясир погнана, на продажній толоці розтоптана, в рабство за безцінь на тому торжищі продана!

Мово наша! Передчасно постаріла, змаліла, на хресті мук розіп'ята, на палю посаджена, за ребро на гак повішана дітьми-покручами.

Стражденице, великомученице, Матір-Божа наша, в сибіри й на колими погнана, в соловецьких ямах згноєна, за моря й океани розвіяна, голодомором викошена, лютим чоботом розтоптана, стонадцять раз розстріляна, Чорнобильською смертю засіяна.

Мово наша! Убога прочанко з простягнутою рукою! Осквернена й знеславлена рідними дітьми! Твоїм сім'ям немудрим, що вродило не з тих полів, де квітують гречки, мовби зійшли на землю ангели, де половіють жита, як Божий лик, і сяє небо, як Божий престол.

А із того зловісного валуєвського тирловища, де густо родить чортополох звиродніння, осот безпам'ятства, блекота запроданства, кукіль здрібнілого мислення, будяки бездуховності, чорнобиль рабської покори, прибиті сірою курявою повільної смерті, вичахання. На межі того здичавілого поля вже стоїть вічний плуг, і вічний плугар Час чекає Божого знаку: зачати переорювати той бур'ян, чи, може, станеться диво...

Прости ж їх, рідна! Прости гріхи їхні вільні й невільні! Прости той чорнобильський плід і те дике зілля, що густо вродило на нашому трагічному лану. І прости цю велестражденну землю, на якій диявол справив моторошне весілля, де здичавілі й сп'янілі від крові ангели його все котять і котять мутні тумани на Великі Луги, поки його лукаві слуги косять і косять наші молоді трави...

Караючий Третій Ангел, що протрубив у ніч із 25 на 26 квітня за дев'ять днів до воскресіння Спасителя, що висвятив цю землю і люд її много-грішний, покарай за Тебе, Матір нашу скорботну.

Прости ж їх, змалілих, здрібнілих, перероджених, звироднілих нащадків козацького роду, які повірили лукавим корчмарям і ненажерливим косарям, що Ти не древня, що Ти не мудра, не велична, не прекрасна, не свята, не вічна єси. Перероджений плід із дерева роду нашого впаде в чорнобильську землю значно раніше, ніж Ти.

Стаю перед Тобою на коліна і за всіх благаю: прости нас, грішних, і повернися до нашої хати, звідки Тебе було вигнано, вернися до краю, де "чорніше чорної землі блукають люди". То чорнобильські лика Чорнобильської України, покарані Всевишнім за безпам'ятство.

Я ж Тебе викликаю із нетрів, із боліт, із забуття, я ж висвячую Тебе святою водою і священним вогнем я ж самоспалюючою любов'ю своєю відганяю від Тебе злих духів, молюся за Тебе і на Тебе, скроплюю живою водою воскресіння, виціловую лик Твій скорботний, Матір Божа, Мово мого народу!

Прости! Воскресни! Повернися! Возродися! Забуяй віщим і вічним Словом від лісів – до моря, від гір – до степів. Освіти від мороку і освяти святоруську землю. Русь – Україну возвелич! Порятуй народ її на віки!